

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก
ว่าด้วย จรรยาบรรณของบุคลากร
พ.ศ. ๒๕๕๒

เพื่อให้บุคลากรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก มีแบบอย่างความประพฤติที่ดี สำนึกในหน้าที่ สามารถประสานงานกับทุกฝ่าย ตลอดจนปฏิบัติหน้าที่ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ เกียรติฐานะ สร้างความเลื่อมใสศรัทธา อันจะส่งผลให้ผู้ประพฤติเป็นที่ยอมรับยกย่องจากบุคคลทั่วไปและ สอดคล้องกับประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ ประกอบกับมาตรา ๑๗(๒) (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคล พ.ศ.๒๕๔๘ และโดยมติสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๗ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๕๒ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก ว่าด้วย จรรยาบรรณของบุคลากร พ.ศ.๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก ว่าด้วย จรรยาบรรณ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๔๕

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก

“วิทยาเขต” หมายความว่า วิทยาเขตบางพระ วิทยาเขตจันทบุรี วิทยาเขตจักรพงษ์วนารถ และวิทยาเขต

อุเทนถวาย

“บุคลากร” หมายความว่า พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานราชการ พนักงาน และลูกจ้างที่ได้รับจ้างจากเงินงบประมาณหรือเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยสังกัด มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า อธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการกอง หรือหัวหน้าส่วนราชการต่างๆ ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า คณะหรือกอง

“อาจารย์” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการซึ่งทำหน้าที่สอนและวิจัย และให้หมายความรวมถึง บุคลากรที่ทำหน้าที่สอน

“คณะกรรมการจรรยาบรรณ” หมายความว่า คณะกรรมการจรรยาบรรณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลตะวันออก

“คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์” หมายความว่า คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออกคำสั่งหรือประกาศเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ได้

หากมีปัญหาในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีเสนอคณะกรรมการบริหารงานบุคคล (ก.บ.ม.) เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด และคำวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑

จรรยาบรรณและการรักษาจรรยาบรรณ

ข้อ ๖ จรรยาบรรณที่กำหนดตามข้อบังคับนี้ เป็นประมวลความประพฤติทางจริยธรรมและคุณธรรมที่พึงปฏิบัติร่วมกันของบุคลากรมหาวิทยาลัย เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ เกียรติฐานะ สร้างความเลื่อมใสศรัทธา อันจะส่งผลให้ผู้ประพฤติเป็นที่ยอมรับยกย่องจากบุคคลทั่วไป

บุคลากรต้องรักษาจรรยาบรรณตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้โดยเคร่งครัด

นอกจากจรรยาบรรณที่บุคลากรต้องรักษาตามที่ได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้แล้ว บุคลากรต้องรักษา วินัยตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่กฎหมายกำหนดไว้อีกด้วย

การกระทำความผิดจรรยาบรรณตามข้อบังคับนี้ อาจถูกดำเนินการทางอาญาได้ ถ้ามีกฎหมายบัญญัติไว้ให้เป็นความผิด

ส่วนที่ ๑

จรรยาบรรณต่อตนเอง

ข้อ ๑ บุคลากรพึงยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีศีลธรรมอันดี ซื่อสัตย์ ยึดมั่น ยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม มีทัศนคติที่ดี พัฒนาตนเอง และประพฤติตนให้เหมาะสมกับการเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัย

ส่วนที่ ๒

จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ

ข้อ ๒ บุคลากรพึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์และไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ในกรณีที่วิชาชีพใดมีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้ ก็พึงปฏิบัติให้เป็นไปตามจรรยาบรรณวิชาชีพนั้น

การประพฤติผิดจรรยาบรรณวิชาชีพ ซึ่งคณะกรรมการตามวิชาชีพนั้นได้ส่งลงโทษในชั้นความผิดอย่างร้ายแรง เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๓ วิชาชีพอาจารย์

(๑) พึงดำรงตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์และบุคคลทั่วไป ทั้งด้านส่วนตัวและการทำงาน

(๒) พึงสอนศิษย์อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ ช่วยเหลือและปฏิบัติต่อศิษย์อย่างมีเมตตา

และเป็นธรรม

(๓) พึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ เสียสละ อดทน ซื่อสัตย์ สุจริต

(๔) พึงปฏิบัติงานโดยมีเสรีภาพทางวิชาการ ไม่ถูกรบกวนงำด้วยอิทธิพลหรือผลประโยชน์ใด

(๕) พึงหมั่นศึกษา ค้นคว้า ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา

(๖) พึงเป็นนักวิจัยที่มีจรรยาบรรณนักวิจัยตามข้อกำหนดของคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

(๗) พึงปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมงานเยี่ยงกัลยาณมิตร ช่วยเหลือ ส่งเสริม และเกื้อกูลซึ่งกันและกัน

(๘) พึงสร้างและส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะ และมีส่วนร่วมในการพัฒนามหาวิทยาลัย

(๙) พึงปฏิบัติตนด้วยความรับผิดชอบต่อผู้อื่น สังคม และประเทศชาติ

การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตน โดยมิชอบ เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

การสอน หรืออบรมนักศึกษาเพื่อให้กระทำการที่รู้ว่าเป็นผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ส่วนที่ ๓

จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน

ข้อ ๑๑ บุคลากรพึงยึดมั่นต่อแนวทางการปฏิบัติงานในแนวทางที่ถูกต้อง ดีงาม และพึงปรารถนาด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต มีความรับผิดชอบ โปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ ทั้งนี้ อย่างเต็มกำลังความสามารถโดยไม่เลือกปฏิบัติและปราศจากอคติ

การเรียกรับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการใด เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

การเปิดเผยความลับหรือการปกปิดข้อเท็จจริงที่ได้มาจากการปฏิบัติงาน อันก่อนให้เกิดความเสียหายเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณและถือว่าเป็นความผิดวินัย

การเปิดเผยความลับหรือการปกปิดข้อเท็จจริงตามวรรคสาม ถ้าก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ส่วนที่ ๔

จรรยาบรรณต่อมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๑ บุคลากรพึงรัก ศรัทธาและมีเจตคติที่ดีต่อมหาวิทยาลัย รักษาชื่อเสียงเกียรติภูมิและศักดิ์ศรีของมหาวิทยาลัย ไม่กระทำการใดๆ ให้มหาวิทยาลัยเสื่อมเสีย ให้ความร่วมมือช่วยเหลือในมหาวิทยาลัยทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงานและการแก้ปัญหาาร่วมกัน ทั้งการเสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานของมหาวิทยาลัย รวมทั้ง ดูแล รักษา และใช้ทรัพยากรของมหาวิทยาลัยอย่างประหยัดและคุ้มค่า

ส่วนที่ ๕

จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา

ข้อ ๑๒ บุคลากรพึงให้ความเคารพ นับถือและเสนอแนะความคิดเห็นต่อผู้บังคับบัญชาโดยสุจริต รวมทั้งปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการ โดยชอบด้วยกฎหมาย ข้อบังคับและระเบียบแบบแผนของทางราชการ อีกทั้ง ต้องรายงานข้อราชการต่อผู้บังคับบัญชาตามความเป็นจริง และไม่ปกปิดข้อความที่ต้องแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบ

การเจตนาปกปิดหรือรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณและถือว่าเป็น
ความผิดวินัย

การเจตนาปกปิดหรือรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชาตามวรรคสอง ถ้าก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง
เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ส่วนที่ ๖

จรรยาบรรณต่อผู้ใต้บังคับบัญชา

ข้อ ๑๓ ผู้บังคับบัญชาพึงดูแลเอาใจใส่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญ กำลังใจ
สวัสดิการ และยอมรับฟังความคิดเห็น ตลอดจนทำงานร่วมกับผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่
ถูกต้องเป็นธรรม

ส่วนที่ ๗

จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมงาน

ข้อ ๑๔ บุคลากรถึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ถูกที่ควร สร้างเสริมความสามัคคีในการปฏิบัติหน้าที่
เพื่อประโยชน์ส่วนรวม มีมนุษยสัมพันธ์ มีอิทธาศัยและสุภาพเรียบร้อย

การกระทำอนาจารต่อผู้ร่วมงานซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณและถือว่าเป็น
ความผิดวินัย

การล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศต่อผู้ร่วมงานซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน เป็นการกระทำผิด
จรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

การหมิ่นประมาทต่อผู้ร่วมงานโดยการโฆษณาด้วยเอกสาร ภาพวาด ภาพระบายสี ภาพยนตร์ ภาพ
หรือตัวอักษร ที่ทำให้ปรากฏไม่ว่าด้วยวิธีใดๆ แผ่นเสียง หรือสิ่งบันทึกเสียง บันทึกภาพ หรือบันทึกอักษร
กระทำโดยการกระจายเสียง หรือการกระจายภาพ หรือโดยกระทำการป่าวประกาศด้วยวิธีอื่น เป็นการกระทำผิด
จรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง เว้นแต่ เพื่อความชอบธรรม ป้องกันตนหรือ
ป้องกันส่วนได้เสียเกี่ยวกับตนตามคลองธรรม หรือในฐานะเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติการตามหน้าที่ หรือติชม
ด้วยความเป็นธรรม ซึ่งบุคคลหรือสิ่งใดอันเป็นวิสัยของประชาชนย่อมกระทำ หรือในการแจ้งข่าวด้วยความเป็นธรรม
เกี่ยวกับการดำเนินการตามกฎหมายหรือในการประชุม

ส่วนที่ ๘

จรรยาบรรณต่อนักศึกษาและผู้รับบริการ

ข้อ ๑๕ บุคลากรพึงให้บริการแก่นักศึกษา ผู้รับบริการและผู้มาติดต่องานอย่างเต็มความสามารถด้วยความเอื้อเฟื้อ เพื่อแผ้ว มีน้ำใจ ให้ความเป็นธรรม และใช้กิริยาวาจาที่สุภาพอ่อน โยชนิยมยิ้มแจ่มใสรักษาความลับของนักศึกษาและผู้รับบริการ ละเว้นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชนจะให้อัน โดยเสน่หากจากนักศึกษาและผู้รับบริการ หากไม่สามารถปฏิเสธได้ให้รับไว้แล้วรายงานผู้บังคับบัญชาโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณีต่อไป

การเปิดเผยความลับของนักศึกษาและผู้รับบริการ ที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือความไว้วางใจ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาและผู้รับบริการ เป็นความผิดจรรยาบรรณและถือว่าเป็นความผิดวินัย

การเปิดเผยความลับของนักศึกษาและผู้รับบริการตามวรรคสอง ถ้าก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

การกระทำอนาจาร หรือการล่วงละเมิดทางเพศ หรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษาซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

การเรียกรับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษาหรือผู้รับบริการ เพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด เป็นความผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ส่วนที่ ๙

จรรยาบรรณต่อประชาชน

ข้อ ๑๖ บุคลากรถึงปฏิบัติตนให้เป็นที่น่าเชื่อถือของบุคคลทั่วไป รักษาความลับของประชาชน ละเว้นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชนจะให้อัน โดยเสน่หากจากประชาชนหรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่ หากไม่สามารถปฏิเสธได้ให้รับไว้แล้วรายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณีต่อไป

การเปิดเผยความลับของประชาชน ที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือความไว้วางใจ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชน เป็นความผิดจรรยาบรรณและถือว่าเป็นความผิดวินัย

การเปิดเผยความลับของประชาชนตามวรรคสอง ถ้าก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

การเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากประชาชนหรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด เป็นความผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ส่วนที่ ๑๐

จรรยาบรรณต่อสังคม

ข้อ ๑๗ บุคลากรพึงให้ข้อมูลข่าวสารแก่สาธารณชน อย่างถูกต้อง ครบถ้วน ไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง และเป็นธรรมต่อส่วนรวม และประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีต่อสังคมและส่วนรวม

หมวด ๒

การส่งเสริมจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๘ ให้สภาคณาจารย์และข้าราชการ มีหน้าที่ในการส่งเสริมจรรยาบรรณแก่บุคลากรอย่างสม่ำเสมอ และให้มีการประเมินผลและจัดทำรายงานพร้อมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการส่งเสริมจรรยาบรรณเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยผ่านอธิการบดีเป็นประจำทุกปี

ให้มหาวิทยาลัยส่งเสริมและสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ในการส่งเสริมจรรยาบรรณแก่บุคลากร เพื่อให้สามารถดำเนินงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อ ๑๙ ผู้บังคับบัญชาพึงประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีและมีหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาประพฤติตนอยู่ในกรอบของจรรยาบรรณ

หมวด ๓

การดำเนินการทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๒๐ ให้มีคณะกรรมการจรรยาบรรณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก เรียกโดยย่อว่า ก.จ.ม. ประกอบด้วย

- (๑) ประธานกรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
- (๒) กรรมการซึ่งเลือกจากสภาคณาจารย์และข้าราชการ จำนวนสองคน
- (๓) กรรมการซึ่งเลือกจากบุคลากรของแต่ละวิทยาเขต จำนวนสี่คน

กรรมการตาม (๒) ต้องเป็นบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนวิชาการอย่างละหนึ่งคน

กรรมการตาม (๓) ต้องมิได้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหาร ตามมาตรา ๑๘ (ข) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๕๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (พ.ศ.๒๕๕๑) โดยให้บุคลากรของแต่ละวิทยาเขตมาประชุมเพื่อคัดเลือกกันเอง วิทยาเขตละหนึ่งคนแล้วเสนอสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง

ให้หัวหน้างานนิติการเป็นเลขานุการ และอาจแต่งตั้งนิติกรของมหาวิทยาลัยเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้ กรรมการตาม (๒) และ (๓) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี ถ้าตำแหน่งกรรมการว่างลงก่อนกำหนด ให้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการใหม่แทนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการว่างลง เว้นแต่วาระของกรรมการเหลือไม่ถึงร้อยยี่สิบวัน จะไม่ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการแทนก็ได้ กรณีที่มีการดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้กรรมการผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากำหนดเวลาที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

กรรมการตามวรรคหนึ่งซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระแต่ยังไม่ได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการใหม่ ให้กรรมการนั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการใหม่จะเข้ารับหน้าที่

ข้อ ๒๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการตามข้อ ๒๐ (๒) และ (๓) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) พ้นจากการเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัย
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
- (๗) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ออก เพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ

ข้อ ๒๒ ก.จ.ม. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาวินิจฉัยการกระทำความผิดจรรยาบรรณของบุคลากรและเสนอโทษทางจรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา

(๒) แต่งตั้งคณะทำงาน หรือคณะอนุกรรมการเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามความจำเป็นและเหมาะสม

(๓) รายงานผลการดำเนินการทางจรรยาบรรณต่อสภามหาวิทยาลัยผ่านอธิการบดีเป็นประจำทุกปี

(๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๒๓ การประชุมของ ก.จ.ม. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุม ถ้าประธานไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธาน

ในการประชุม ถ้ามีการพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับตัวกรรมการผู้ใด โดยเฉพาะหรือมีเหตุอื่นใดที่อาจทำให้การพิจารณาไม่เป็นกลาง ห้ามกรรมการผู้นั้นอยู่ในที่ประชุม และให้ถือว่า ก.จ.ม. ประกอบด้วยคณะกรรมการทุกคนที่มีสิทธิร่วมประชุม

การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

เรื่องใดถ้าไม่มีผู้คัดค้านให้ประธานกรรมการถามที่ประชุมว่า จะมีผู้เป็นเป็นอย่างไรหรือไม่ เมื่อไม่มีผู้เห็นเป็นอย่างอื่นให้ถือว่าที่ประชุมลงมติเห็นชอบในเรื่องนั้น

ข้อ ๒๔ ในการประชุมต้องมีรายงานการประชุมเป็นลายลักษณ์อักษร ถ้ามีความเห็นแย้งให้บันทึกความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลไว้ในรายงานการประชุม และถ้ากรรมการฝ่ายข้างน้อยเสนอความเห็นแย้งเป็นหนังสือก็ให้บันทึกความเห็นแย้งนั้นไว้ด้วย

ข้อ ๒๕ เมื่อบุคลากรผู้ใดถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควรว่ากระทำผิดจรรยาบรรณหรือผู้บังคับบัญชาขอให้ดำเนินการหรือ ก.จ.ม. เห็นสมควรสอบสวน ให้ ก.จ.ม. พิจารณาดำเนินการตามที่กำหนดในข้อบังคับนี้

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ก.จ.ม. ต้องให้ผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบเรื่องที่ถูกกล่าวหา และมีโอกาสโต้แย้งหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและแสดงพยานหลักฐานของตนได้ ตลอดจนคัดค้านกรรมการ ก.จ.ม. ได้ ทั้งนี้ให้นำหลักเกณฑ์การดำเนินการทางวินัยตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่อธิการบดีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดจรรยาบรรณ ให้เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยอนุมัติของสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจรรยาบรรณ

ข้อ ๒๖ เมื่อ ก.จ.ม. ดำเนินการสอบสวนเสร็จและมีมติเป็นประการใดแล้ว ให้ส่งรายงานการสอบสวนให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหา ออกคำสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณและแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว

ข้อ ๒๗ ในกรณีที่ ก.จ.ม. มีมติว่าการกระทำผิดจรรยาบรรณของบุคลากรผู้ใดเป็นความผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้นโดยเร็ว

หมวด ๔

หลักเกณฑ์และวิธีการลงโทษทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๒๘ โทษทางจรรยาบรรณ มี ๓ สถาน คือ

- (๑) ตักเตือน
- (๒) สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด
- (๓) ทำทัณฑ์บน

ข้อ ๒๙ การลงโทษตักเตือนให้ผู้บังคับบัญชาทักเตือนด้วยวาจา โดยแจ้งให้ผู้กระทำผิดจรรยาบรรณได้ทราบด้วยว่ากระทำผิดจรรยาบรรณในกรณีใด ตามข้อใด และให้บันทึกการตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ในสำนวนการสอบสวน

ข้อ ๓๐ การสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด ให้ผู้บังคับบัญชาทำเป็นหนังสือ โดยระบุการกระทำที่เป็นความผิดจรรยาบรรณและสิ่งที่ประสงค์ให้ดำเนินการให้ถูกต้องพร้อมกับกำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติให้ถูกต้องไว้ด้วย และให้ผู้บังคับบัญชาเก็บรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน

ข้อ ๓๑ การทำทัณฑ์บน ให้ทำเป็นหนังสือ โดยระบุให้ผู้กระทำผิดจรรยาบรรณทราบด้วยว่ากระทำผิดจรรยาบรรณในกรณีใด ตามข้อใด และให้ผู้บังคับบัญชาเก็บรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน

ข้อ ๓๒ เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๒๙ ข้อ ๓๐ และข้อ ๓๑ แล้วให้บันทึกไว้ในทะเบียนประวัติบุคคลด้วย

ข้อ ๓๓ บุคลากรผู้ใดถูกลงโทษทางจรรยาบรรณข้อใดแล้ว ไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน หรือไม่ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือฝ่าฝืนทัณฑ์บน ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

หมวด ๕

การอุทธรณ์โทษทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๓๔ ให้คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ ทำหน้าที่พิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๓๕ บุคลากรผู้ถูกสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๖ การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๗ ถ้าข้อบังคับที่ใช้ในขณะที่กระทำผิดจรรยาบรรณแตกต่างกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับที่เป็นคุณ
แก่ผู้กระทำผิดจรรยาบรรณ เว้นแต่กรณีถึงที่สุดแล้ว

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๒

ร้อยตำรวจตรี เกรียงศักดิ์ โลหะชาละ
(เกรียงศักดิ์ โลหะชาละ)

นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก